

ततः किमत आह सत्राजित इति अपः पिंडांश्च निनीय दत्वा कणं च विमुच्य पाकृत्य शेषितमवशिष्टं दायं दुहितुः सत्यभामायाः सुता गृहीयुरिति शास्त्रम्
तथा च स्मरंति पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा तत्सुता गोत्रजा बंधुशिष्यसब्रह्मचारिण इति ॥ ३७ ॥ अयजोऽपि न प्रत्येति न विश्वसतीति
॥ ३८ ॥ नास्तीति न वक्तव्यं यतः अव्युच्छिन्नाः संतता मखावर्तत इति ॥ ३९ ॥ आलब्ध उक्तः हृदि स्पृष्ट इति वा ॥ ४० ॥ रजः मिथ्या भिशापं संमृज्य
अन्यैर्दुर्धर इत्यादि मिषेण प्रीत्या भूयस्तस्मै प्रत्यर्पितवानिति ॥ ४१ ॥ दुष्कीर्तितं मूलं दुरितं चेति ॥ ४२ ॥ इति द० टी० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

सत्राजितोऽनपत्यत्वाद्गृहीयुर्दुहितुः सुताः ॥ दायं निनीयापः पिंडान्विमुच्यर्णं च शेषितम् ॥ ३७ ॥ तथापि
दुर्धरस्त्वन्यैस्त्वय्यास्तां सुव्रते मणिः ॥ किंतु मामग्रजः सम्यक् न प्रत्येति मणिं प्रति ॥ ३८ ॥ दर्शय स्वमहाभा
ग बंधूनां शांतिमावह ॥ अव्युच्छिन्ना मखास्तेऽद्य वर्तते रुक्मवेदयः ॥ ३९ ॥ एवं सामभिरालब्धः श्वफल्कत
नयो मणिम् ॥ आदाय वाससा छन्नं ददौ सूर्यसमप्रभम् ॥ ४० ॥ स्यमंतकं दर्शयित्वा ज्ञातिभ्योरज आत्म
नः ॥ विमृज्य मणिना भूयस्तस्मै प्रत्यर्पयत्प्रभुः ॥ ४१ ॥ यस्त्वेतद्भगवत ईश्वरस्य विष्णोर्वीर्याढ्यं वृजिनहरं सु
मंगलं च ॥ आख्यानं पठति शृणोत्यनुस्मरेद्वा दुष्कीर्तितं दुरितमपोह्य याति शांतिम् ॥ ४२ ॥ इति ० भा० द०
स्यमंतकोपाख्याने सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ६३ ॥ श्रीशुक उवाच एकदा पांडवान्द्रष्टुं प्रतीता
नुरुपोत्तमः ॥ इंद्रप्रस्थं गतः श्रीमान्युयुधानादिभिर्वृतः ॥ १ ॥ दृष्ट्वा तमागतं पार्थामुकुंदमखिलेश्वरम् ॥
उत्तस्थुर्युगपद्दीराः प्राणामुख्यमिवागतम् ॥ २ ॥ परिष्वज्याच्युतं वीरा अंगसंगहतैः न सः ॥ सानुरागस्मितं
वक्त्रं वीक्ष्य तस्य मुदं ययुः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरस्य भीमस्य कृत्वा पादाभिवंदनम् ॥ फाल्गुनं परिरभ्याथ यमाभ्यां चा
भिवंदितः ॥ ४ ॥ परमासन आसीनं कृष्णाकृष्णमनिदिता ॥ नवोढा व्रीडिता किंचिच्छूनैरेत्याभ्यवंदत ॥ ५ ॥

अष्टपंचाशत्तमे तु कृष्णः पंचकरेऽग्रहीत् कालिं दीं मित्रविंदां च सत्यां भद्रां च लक्ष्मणां १ कालिं दीं निजलाभाय तपः परमुपेयुषीं परिणेष्यन् प्रीयावासमि
द्रप्रस्थमथागतम् २ प्रतीतान् नष्टानपिलाक्षागारे द्रुपदगृहे पुनः सर्वैर्दृष्टान् युयुधानः सात्यकिः ॥ १ ॥ प्राणा इंद्रियाणि मुख्यं पंचवृत्तिप्राणमिव ॥ २ ॥ ३ ॥
ज्येष्ठयोः प्राणमं कृत्वा समेनालिङ्गितः कनिष्ठाभ्यामभिवंदितो बभूव ॥ ४ ॥ कृष्णाद्रौपदी बह्वर्था सत्यपि निंदारहिता पार्थैर्नवमचिरमूढा परिणीता ॥ ५ ॥